

[Aase Olesen]

elt, at det ikke kan være meningen, at man skal give det signal ud af vinduet hele tiden i Danmark, at så snart der rejses sag, opgiver vi. Derfor ønsker vi at afvente retssagen ved Domstolen. Det er det ene.

Det andet er selve indholdet af forslaget. Man skriver i bemærkningerne, at administrationen af det vil koste 600.000-700.000 kr., og derudover kommer der yderligere udgifter, som er nævnt senere i bemærkningerne. Man mister ikke mere ved den ordning, man har kørt med hidtil, end 1-2 mill. kr.

Derfor er jeg meget enig med den foregående taler, der siger, at dette er et usandsynlig dårligt forslag, fordi man overhovedet ikke opnår noget som helst, medmindre ministeren i skatteudvalget kan forklare, hvorfor dette er så vigtigt, ud over at EF har sagt det.

Det radikale venstre vil indstille lovforslaget til forkastelse.

Poulsgaard (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på fremskridtspartiets vegne fremføre, at vi synes heller ikke, det haster mere, end det jager. Lad os nu lige se, hvordan den dom falder ud. Men det er klart, at vi, hvis vi bliver dømt, vel må følge de forpligtelser, vi har indgået med EF. Tag det nu lidt med ro, men vi ender nok med at støtte forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Der var flere ordførere, der gjorde gældende, at dette forslag er et hastværksforslag, og at man bør vente og se, hvorledes udfaldet af denne sag ved EF-Domstolen bliver. Ja, det kan man godt, men man har også lov til at vurdere, hvilket udfald en sag vil få, som er anlagt ved EF-Domstolen.

Jeg synes, det er meget vigtigt at mærke sig, at EF-Kommissionen ikke er på fuldstændig bar bund, idet der simpelt hen eksisterer et direktiv, nemlig nr. 78/153 af 22. maj 1978, hvorefter henstand med betaling af told er betinget af, at importøren stiller en passende sikkerhed, hvis form kan fastsættes af de nationale myndigheder.

Direktivet giver efter sin ordlyd ikke nogen mulighed for at fritage en importør for sikkerhedsstillelse. Ikke desto mindre har vi levet med denne ordning, indtil man nu har

reageret. Når reaktionen kommer fra EF, må vi simpelt hen erkende, at det, vi har foretaget, ikke er i overensstemmelse med de regler, vi selv har været med til at vedtage i EF.

Jeg må tilstå, at jeg er mere end overrasket over det radikale venstres holdning. Skulle det virkelig være tanken i det radikale venstre, at den danske regering, når den er blevet gjort opmærksom på, at den handler i strid med vedtagne regler, skal fortsætte som lovbryder?

Den holdning bliver endnu mere ulogisk, når man siger, at vi intet opnår ved dette lovforslag. Jeg kunne fristes til at spørge fru Aase Olesen: hvad i alverden skulle vi opnå ved at vente med at fremsætte lovforslaget, til vi har tabt sagen ved EF-Domstolen? At vi taber sagen ved EF-Domstolen, er fuldstændig sikkert, når lovgrundlaget er, som det er i den konkrete sag. Det er ikke regeringens opfattelse, at den bør deltage i øvelser, som ikke har noget formål, og som ikke medfører noget som helst positivt resultat.

Jeg vil opholde mig lidt ved fru Aase Olesens indlæg.

Fru Aase Olesens sagde, det var et usandsynlig dårligt forslag, for der opnås ikke noget. Det får mig til at tvivle på, om det er det samme forslag, vi snakker om. Det, der er situationen, er, at vi i Danmark har haft en vældig god ordning for vores eksportører og vores importører, idet vi har givet dem henstand uden sikkerhedsstillelse. Det er en god ordning for erhvervslivet, og det er en god ordning for alle de mennesker, der skal betale de pågældende afgifter og betale den pågældende told.

Efter at vi har konstateret, at den gunstige ordning ikke lovligt kan fortsætte, har vi her konstrueret en ordning, som ikke stiller erhvervslivet væsentligt ringere end før. De kan mod en meget, meget beskedent afgift komme ind under en sikkerhedsstillelsesordning, som vil gøre livet lige så let for dem, som det var efter den hidtidige praksis, og som ikke påfører statskassen noget tab i den forbindelse. At dette skulle være »usandsynlig dårligt«, kan jeg overhovedet ikke fatte.

At man ikke opnår noget ved lovforslaget, kan jeg heller ikke forstå. Man opnår lige præcis det, at man stiller erhvervslivet praktisk taget lige så godt, som det er stillet efter den nugældende ordning, blot mod at betale